

videre, at man overdrager dem Myndighed med Hensyn til Anliggender, der have en local Interese, at man i det Hele gjør alt Muligt for med Hensyn til det, der virkelig vedkommer Communerne, at stille dem frie ligeoverfor Statens Tilshyn; men et Andet er — og det forekommer mig ganske klart, at Spørgsmaalet om Communerne's Stilling i Staten ikke vedkommer dette Spørgsmaal —, om der er Anledning til at paalægge Communerne at overtage Udførelsen af Forretninger, vedkommende en eller anden Gjenstand, som fra alle Sider maa erkjendes ikke at være communal. Dermed vil jeg ikke have sagt, at man, fordi Sagen ikke er communal, ikke derfor kunde paalægge Communerne dens Baretagelse, men jeg mener, at man ikke kan argumentere saaledes, at den Omstændighed, at det er heldigt at virke hen til Communerne's Selvstændighed og Selvregjering, skulde indeholde et Argument for at overdrage Amtcommunerne Bestyrelsen af Forretninger, som ikke vedkomme dem. Jeg mener, at det er klart, at der ikke er nogen Nødvendighed for at overdrage Amtene Bestyrelsen af disse Anliggender, men at det meget vel lader sig gjøre at ordne Sagen paa en anden Maade. Og nu med Hensyn til de Embedsmænd, man taler om, hvad er det da, Spørgsmaalet dreier sig om? Der er Spørgsmaal om Ansættelse af to Embedsmænd — jeg vil nu kalde dem Bestillingsmænd. Man siger, at de skulde have Pension; men vil man ikke tillægge dem Pension, er dette jo et Spørgsmaal for sig. De ansættes af Justitsministeriet, og man kan maaskee finde, at der ikke er Anledning til at give dem Pension. Jeg mener i alt Fald, at ligesom Amtene ikke kunne faae Forretningerne besørge uden Udgift, saaledes er det klart, at Staten ikke heller kan dette; i saa Henseende troer jeg, at Sagen staaer ganske lige, hvilken Ordning man saa vælger. Man siger, at det vil være bekvemmere for Beboerne, naar Sagen er ordnet saaledes. Er dette imidlertid ikke mere en Indbildning? Hvis man ordner Sagen saaledes, som der ogsaa er foreslaaet, at Renterne kunne udbetales paa et for Beboerne bekvemt Sted, og Ind- og Udbetalinger stee paa forskjellige Steder i Amtene, mon Sagen saa ikke ordnes nok saa be-

qvemt paa denne Maade, som naar man kun havde de enkelte Overformynderibestyrelser at henvende sig til? Alle Amtene her i Landet ere ikke saaledes, at der ikke til det Sted, hvor Amtsbestyrelsen har sit Sæde, vilde være en temmelig lang og besværlig Vej.

Hvad Afgangen til Laan angaaer, da gjør man sig ofte Illusioner herom. Man tænker sig som noget aldeles Vist og Givet, at Overformynderierne ere istand til at laane Penge ud; men dette er ikke vist. Den Overformynderibestyrelse idetmindste — som dog er en af de større paa Landet — hvoraf jeg er Medlem, har i mange Aar ikke været istand til at laane en eneste Stilling ud; man har Vanskeligheder nok alene med at klare Udgifterne. Det vil derfor være let at skjønne, at de Summer, som et Amts Overformynderi kan have til Udlaan, ere høist ubetydelige. Derhos maa man ikke glemme, at efter Indstilling af idetmindste nogle Medlemmer af Udvalget skal der oprettes Laanbestyrelser for hvert Amt, og det forekommer mig da, at man igjennem disse Laanbestyrelser i Forbindelse med hvad der forøvrigt foreslaaets optaget i Lovudkastet, kan gjøre sig grundet Haab om, at de Egne, hvorfra Pengene blive indbetalte, ogsaa vilde have Afgang til at nyde Godt af disse Penge i Tilfælde af Udlaan. Der er forøvrigt dog egentlig ikke Spørgsmaal om, fra hvilken Egn Pengene ere komne, men Hovedspørgsmaalet maa altid være, hvorledes Pengene udlaanes bedst og mod det sikreste Pant. Dette er dog Hovedsagen. Jeg vil derfor ingenlunde sige, at Forslaget om, at Sagen ordnes saaledes, at Overformynderibestyrelsen overdrages til vedkommende Amtsråd, skulde være et Forslag, som ikke var værd at tage under Overveielse, men det forekommer mig, at det, som er anført for en saadan Ordning, ikke siger ret Meget, at det kun er Noget, der vel har en god Klang, men savner virkelig Indhold. Lader os see, om Forslaget virkelig, som det er blevet anført, vil bidrage til at udvikle den communal Land. Mon man kan troe, at dette skulde kunne bevirkes derved, at Amtsrådet engagerer en Forretningsfører til, mod en vis Betaling, at forestaae Bestyrelsen af de Amn- diges Midler, og at enkelte Medlemmer af